

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 1

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 7 ianuarie 1997

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE SENATULUI			
1. — Decizie privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară	2	38/1996. — Circulară privind modificarea taxei oficiale a scontului începând cu data de 1 ianuarie 1997	7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 86 din 4 septembrie 1996	2-3	39/1996. — Circulară privind modificarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 3/1995 privind condițiile și modul de efectuare a refinanțării societăților bancare de către Banca Națională a României.....	7
Decizia nr. 128 din 23 octombrie 1996	4-5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
36/1996. — Circulară privind conturile curente ale Casei de Economii și Consemnațiuni și ale Băncii Comerciale Române — S.A.	6	6. — Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, privind lansarea unei emisiuni de titluri de stat seria 1997 N1	8
37/1996. — Circulară privind stabilirea cuantumului garanțiilor societăților bancare participante la decontarea finală a operațiunilor cu valori mobiliare	6		

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE

privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară

Având în vedere cererea Biroului permanent al Senatului, în temeiul art. 63 alineatele (2) și (3) din Constituția României, se convoacă Senatul în sesiune extraordinară în ziua de 13 ianuarie 1997, ora 15,00.

PREȘEDINTELE SENATULUI

PETRE ROMAN

București, 6 ianuarie 1997.

Nr. 1.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 86*)

din 4 septembrie 1996

Lucian Stângu	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Georgeta Panovicu	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 din Codul muncii, invocată, în cadrul unui litigiu de muncă, de către Societatea Comercială „Tepro” — S.A. Iași, în calitate de intimată.

Președintele completului de judecată declară ședința deschisă.

La apelul nominal făcut de magistratul-asistent se constată că este prezent consilierul juridic Toader Pica, în calitate de reprezentant al Societății Comerciale „Tepro” — S.A. Iași, care depune la dosar delegația nr. 7.166 din 28 august 1996.

Lipsește Săhleanu Virgil, contestator în Dosarul nr. 12.374/1995 al Judecătoriai Iași.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele completului de judecată dă cuvântul în fond părților prezente.

Reprezentantul Societății Comerciale „Tepro” — S.A. Iași, având cuvântul, solicită admiterea excepției, susținând că prevederile art. 19 lit. a), b) și c) din Codul muncii, pe care contestatorul Săhleanu Virgil își întemeiază contestația împotriva desfacerii contractului de muncă, sunt neconstituționale. Arată în acest sens că enunțul articolului face referire la noțiunile: „unități socialiste”, „asigurarea unui loc de

muncă” cu referire la persoana încadrată, „principiul socialist al repartiției” și la „asigurarea stabilității în muncă”, terminologie care nu-și mai găsește aplicabilitatea, având în vedere transformările politico-sociale și economice care au avut loc după anul 1989. Precizează că unitatea pe care o reprezintă s-a transformat în societate comercială pe acțiuni, al cărei manager, potrivit prevederilor art. 14 lit. b) din Legea nr. 66/1993, „selectează, angajează și concediază personalul salariat”. În sensul celor arătate, reprezentantul Societății Comerciale „Tepro” — S.A. Iași depune la dosar note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că este de acord cu concluziile raportului întocmit în cauză.

Președintele completului de judecată declară dezbaterile închise.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 martie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 12.374/1995, Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 din Codul muncii, invocată, în cadrul unui litigiu de muncă, de către Societatea Comercială „Tepro” — S.A. Iași în calitate de intimată.

În motivarea excepției se susține că prevederile art. 19 lit. a), b) și c) din Codul muncii sunt neconstituționale,

deoarece terminologia folosită în enunțul articolului nu-și mai găsește aplicabilitatea, având în vedere transformările politico-sociale care au avut loc după anul 1989. Astfel, sunt folosite noțiunile: „unități socialiste”, „principiul socialist al repartiției”, „asigurarea unui loc de muncă” cu referire la persoana încadrată; or, unitatea intimată s-a transformat după anul 1989 în societate comercială pe acțiuni, al cărei manager, conform prevederilor art. 14 lit. b) din Legea nr. 66/1993, „selectează, angajează și concediază personalul salariat”. Se mai susține că, în condițiile organizării libere a economiei, noțiunea „unități socialiste” este incompatibilă cu principiile și cu unele texte ale Constituției.

În punctul de vedere comunicat prin încheiere, instanța susține că „textul amintit nu face referire la unitățile socialiste. Chiar dacă nu există această mențiune, cu atât mai mult în actualele condiții economice și având în vedere noile prevederi legislative în domeniul dreptului muncii, invocarea unui asemenea temei într-o contestație la desfacerea contractului de muncă are caracter forțat. Chiar dacă dreptul la muncă este garantat prin Constituție, art. 19 din Codul muncii nu poate și nu trebuie să fie interpretat în sensul obligării unităților aflate în curs de privatizare de a menține în funcție și de a asigura loc de muncă foștilor salariați”.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, au fost solicitate puncte de vedere Senatului, Camerei Deputaților și Guvernului.

S-a primit răspuns numai din partea Guvernului. Remarcând că din încheierea instanței nu rezultă criticile ce se aduc art. 19 din Codul muncii față de prevederile constituționale, Guvernul se referă la lit. c) a articolului sus-citat, arătând că prevederile acestuia nu contravin prevederilor art. 38 din Constituție, care reglementează dreptul la muncă și la protecția socială a muncii. De altfel, Guvernul consideră că textul menționat nu încalcă nici o altă dispoziție constituțională, iar față de împrejurarea că în România nu mai există, indiscutabil, „unități socialiste”, Guvernul consideră că această expresie se înlocuiește atât în art. 19, cât și în cuprinsul tuturor textelor Codului muncii, cu noțiunea de „unități”, care este explicată în art. 188 din același cod. În aceste condiții, Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este fondată.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

Față de considerentele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A. c) și al art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca nefondată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 lit. a), b) și c) din Codul muncii, invocată de Societatea Comercială „Tepro” — S.A. Iași în Dosarul nr. 12.374/1995 al Judecătoriei Iași.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 4 septembrie 1996.

PREȘEDINTE,
dr. Lucian Stângu

dispozițiile art. 19 din Codul muncii, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și prevederilor art. 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să judece excepția invocată, deoarece Codul muncii continuă să se aplice și în prezent.

Din cuprinsul reglementărilor date raporturilor de muncă prin textele Codului muncii, unitățile socialiste au dispărut ca subiecte ale acestor raporturi. Aceste reglementări urmează însă a fi aplicate, în continuare, raporturilor ce se stabilesc între salariații persoanelor juridice, care au rezultat din transformarea fostelor unități socialiste, inclusiv după privatizarea acestora, potrivit legii. Reglementarea din Codul muncii se aplică, de altfel, atunci când nu există o incompatibilitate manifestă între cuprinsul lor și specificul activităților economice și sociale din prezent, și raporturilor dintre salariați și agenții economici privați, constituiți ca atare, în calitatea lor de persoane juridice. Ea a căpătat deci o sferă de acțiune foarte largă, incluzând, în principiu, toate persoanele juridice, publice sau private, denumirea „unități socialiste” din cuprinsul tuturor textelor Codului muncii fiind înlocuită implicit prin aceea de „unități”, având înțelesul stabilit prin art. 188 din același cod.

Independent însă, dacă se admite sau nu o modificare tacită a terminologiei Codului muncii, textele acestuia se aplică — cu excepția cazurilor în care ar fi potrivnice prevederilor Constituției sau dispozițiilor cuprinse în legile ulterioare — în cazul tuturor raporturilor de muncă stabilite între agenții economici și salariații acestora.

Aceasta, deoarece art. 183 alin. (1) din Codul muncii prevede că dispozițiile acestui cod se aplică și „raporturilor de muncă stabilite cu persoane juridice, altele decât unitățile socialiste”, ceea ce are înțelesul că reglementarea din Codul muncii a avut și în trecut — și continuă să aibă și în prezent — caracterul de drept comun pentru orice raporturi juridice de muncă fundamentate pe contractele individuale de muncă, indiferent cine efectuează angajarea.

De aceea între prevederile art. 19 din Codul muncii și textele constituționale nu poate fi vorba de incompatibilitate; dimpotrivă, aceste texte corespund pe deplin prevederilor art. 38 din Constituție, potrivit cărora dreptul la muncă nu poate fi îngrădit, salariații având dreptul la protecția socială a muncii.

Magistrat-asistent,

Georgeta Paroviciu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 128*)

din 23 octombrie 1996

Ioan Deleanu — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și ale art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 69/1994 privind unele măsuri pentru organizarea regiilor autonome de interes local, ale art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1993 privind unele măsuri pentru restructurarea activității regiilor autonome, ale art. 115 din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 597/1992 privind trecerea sub autoritatea consiliilor locale sau, după caz, județene, a regiilor autonome și societăților comerciale cu capital integral de stat, care prestează servicii publice de interes local sau județean, invocate de Regia Autonomă „Radet” Deta și de Bendariu Ioan, reclamanți în Dosarul nr. 114/CA/1995 al Tribunalului Timiș, Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților legal citate. Magistratul-asistent referă asupra cauzei.

Președintele completului de judecată, constatând cauza în stare de judecată, dă cuvântul procurorului care, apreciind că judecarea cauzei nu depinde de textele atacate ca neconstituționale, solicită respingerea excepțiilor invocate ca neîntemeiate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 114/CA/1995, Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și ale art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 69/1994, ale art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1993, ale art. 115 din Legea nr. 69/1991, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 597/1992, invocate de Regia Autonomă „Radet” Deta și de Bendariu Ioan.

În fapt, se arată că reclamanții Regia Autonomă „Radet” Deta și Bendariu Ioan au chemat în judecată Consiliul Local al Orașului Deta, solicitând, în baza Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, anularea Hotărârii nr. 38 din 20 iunie 1996, prin care domnul Bendariu Ioan a fost destituit din funcția de director al Regiei Autonome „Radet” Deta. În motivarea acțiunii, reclamanții susțin că hotărârea este „nelegală și inoportună”, deoarece Consiliul Local al Orașului Deta nu avea calitatea de a-l demite pe director.

La termenul de judecată din 26 martie 1996, reclamanții au invocat excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor menționate.

În motivarea excepțiilor se susține că art. 4 alin. (1) și art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 69/1994, aprobată prin Legea nr. 135/1994, precum și art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1993 trebuie examinate, sub aspectul constituționalității, în raport cu art. 1 alin. 1, art. 3 alin. 2, art. 4 alin. 2 și art. 41 alin. 1 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice ca regii autonome și societăți comerciale, cu art. 40–44 și art. 46–50 din Decretul nr. 31/1954 cu privire la persoanele fizice și

juridice, cu art. 2 din Legea privatizării societăților comerciale nr. 58/1991, iar apoi, în totalitatea lor, să fie analizate în raport cu prevederile art. 15 alin. (2), ale art. 72 alin. (1) și alin. (3) lit. o) și r), precum și ale art. 150 alin. (1) și (2) din Constituție. De asemenea, sunt supuse controlului de constituționalitate art. 115 din Legea nr. 69/1991 și Hotărârea Guvernului nr. 597/1992, fără a se arăta însă prevederile constituționale încălcate.

Exprimându-și opinia, Tribunalul Timiș — Secția civilă apreciază excepțiile ca neîntemeiate, deoarece „există o sincronizare a dispozițiilor cuprinse în actele normative publicate succesiv, începând cu Legea nr. 15/1990, Legea nr. 69/1991, Ordonanța Guvernului nr. 15/1993 și Ordonanța Guvernului nr. 69/1994, care nu contravin Constituției României”.

În vederea soluționării excepțiilor, au fost solicitate, în temeiul art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul său de vedere Guvernul apreciază excepțiile ca neîntemeiate, deoarece motivarea acestora „nu se referă concret la prevederile constituționale care ar fi încălcate, ci constă în aceea că se pretinde examinarea textelor invocate în raport cu unele dispoziții din alte legi și, pe ansamblu, analizarea lor sub aspectul constituționalității”.

Cât privește textele constituționale pretinse a fi încălcate, consideră că acestea sunt „enunțate la modul general” și „nu au legătură cu obiectul litigiului aflat pe rolul Tribunalului Timiș, respectiv anularea unei hotărâri a consiliului local, de eliberare din funcție a directorului Regiei Autonome «Radet» Deta”.

În legătură cu Hotărârea Guvernului nr. 597/1992, apreciază că nu poate fi extinsă competența materială a Curții Constituționale și asupra hotărârilor Guvernului.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, precum și dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1, 3 și 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se poate pronunța cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 4 alin. (1) și ale art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 69/1994, ale art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1993, precum și ale art. 115 din Legea nr. 69/1991.

Cât privește neconstituționalitatea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 597/1992, se reține că, potrivit prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională este competentă să se pronunțe, în cadrul controlului ulterior, numai asupra constituționalității legilor și ordonanțelor emise de Guvern, deci nu și cu privire la hotărârile acestuia.

De asemenea, Curtea, fiind o instanță de contencios constituțional, nu are calitatea să judece conformitatea unor acte normative între ele, cum ar fi raportarea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 69/1995 și ale art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1993 la prevederile art. 40–44

și ale art. 46–50 din Decretul nr. 31/1954 și la cele ale art. 2 din Legea nr. 58/1991. Atribuția Curții este limitată numai la examinarea conformității actelor normative criticate cu prevederile Constituției, nu și în privința corelării lor cu alte categorii de acte normative.

În legătură cu constituționalitatea art. 4 alin. (1) și a art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 69/1994 se reține că dispozițiile criticate nu înfrâng nici o normă constituțională. Astfel, art. 4 alin. (1) prevede obligația consiliilor județene și locale de a reorganiza regiile autonome de interes local, iar art. 5, că aceste regii funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară. Dimpotrivă, reglementarea criticată dă expresie legislativă normei constituționale cuprinse în art. 119 din Constituție, care statornicește principiul autonomiei locale și pe cel al descentralizării serviciilor publice.

Conținutul art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1993 este următorul: „Activitatea curentă a regiei autonome este condusă de un director general sau de un director numit de ministerul de resort“. Or, Regia Autonomă „Radet“ Deta nu este o regie autonomă în subordinea Guvernului.

Art. 20 alin. (2) lit. i) din Legea nr. 69/1991, republicată, prevede expres atribuția consiliului local de a numi și de a elibera din funcție, în condițiile legii, pe conducătorii agențiilor economice, deci și pe cei ai regiilor autonome și ai instituțiilor publice de interes local, care se află sub autoritatea sa. Regia Autonomă „Radet“ Deta are incontestabil acest statut, fie și pentru faptul că însăși componența consiliului său de administrație a fost aprobată, în temeiul aceluiași art. 20 alin. (2) lit. i) din Legea nr. 69/1991, republicată, de către Consiliul Local al orașului Deta, prin Hotărârea nr. 58 din 10 decembrie 1992. De altminteri, este de observat că prevederile citate din Legea nr. 69/1991 nu pot fi considerate ca neconcordante cu principiul autonomiei locale și cu cel al descentralizării serviciilor publice, consacrat de art. 119 din Constituție.

Referitor la invocarea art. 150 din Constituție se reține că, potrivit prevederilor acestuia, legile existente la data adoptării Constituției rămân în vigoare în măsura în care nu contravin prevederilor Constituției.

Critica poate fi reținută spre examinare doar în ceea ce privește art. 115 din Legea nr. 69/1991, cele două ordonanțe guvernamentale fiind adoptate în anii 1993 și 1994,

Având în vedere aceste considerente, în temeiul prevederilor art. 15 alin. (2), ale art. 72 alin. (1) și alin. (3) lit. o) și r), ale art. 150 și ale art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A. c), ale art. 24 și ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și ale art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 69/1994, ale art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1993, ale art. 115 din Legea nr. 69/1991 și ale Hotărârii Guvernului nr. 597/1992, invocate de Regia Autonomă „Radet“ Deta și de Bendariu Ioan în Dosarul nr. 114/CA/1995 al Tribunalului Timiș, Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 23 octombrie 1996.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Ioan Deleanu

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

deci ulterior adoptării Constituției. Cât despre art. 115 din Legea nr. 69/1991, se constată că el a fost modificat prin art. 126 din Legea nr. 24 din 12 aprilie 1996; acesta prevede că defalcarea și trecerea în proprietatea comunelor, a orașelor sau a județelor a bunurilor și valorilor de interes local din domeniul public și privat al statului se fac prin hotărâre a Guvernului, în condițiile legii patrimoniului public și privat. Deci, pe de o parte, art. 115 a fost abrogat, iar pe de altă parte, textul ce i-a luat locul (art. 126) nu a fost criticat pentru vreun motiv de neconstituționalitate. Or, potrivit practicii sale constante, Curtea nu se poate pronunța asupra constituționalității unui text legal ce nu mai este în vigoare, la data pronunțării prezentei decizii el fiind expres abrogat prin Legea nr. 24/1996.

Se mai reține ca deopotrivă neîntemeiată și critica relativă la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție de către aceleași texte cuprinse în cele două ordonanțe ale Guvernului, nici unul neconținând dispoziții retroactive. Nu sunt, de asemenea, incidente în speță nici dispozițiile art. 150 alin. (2) din Constituție referitoare la adaptarea vechii legislații de către Consiliul Legislativ, acest aspect neavând nici o relevanță în raport cu atribuțiile stabilite prin Constituție și prin Legea nr. 47/1992 pentru Curtea Constituțională.

În ceea ce privește aplicabilitatea art. 72 alin. (1) și alin. (3) lit. o) și r) din Constituție la Ordonanța Guvernului nr. 69/1994 și la Legea nr. 135/1994, prin care aceasta a fost aprobată, din examinarea procesului de adoptare a Legii nr. 135/1994 reiese că, existând divergențe între textul votat de fiecare dintre cele două Camere ale Parlamentului, a fost constituită o comisie de mediere al cărei raport a fost adoptat, separat, de către Senat și Camera Deputaților în ședința din 19 decembrie 1994. Rezultatul voturilor reflectă respectarea dispozițiilor art. 74 alin. (2) din Constituție relativ la majoritatea necesară pentru adoptarea legilor organice. Astfel, în Senat au votat „pentru“ 92 de senatori din 143, iar în Camera Deputaților s-au pronunțat în favoarea raportului 254 de deputați din 340, respectiv peste limitele de 72 de senatori și 171 de deputați, cerute de Constituție pentru adoptarea unei legi organice, așa cum rezultă din Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 273/1994 și nr. 274/1994.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ
privind conturile curente ale Casei de Economii și Consemnațiuni
și ale Băncii Comerciale Române — S.A.

1. Articolul 7 din Circulara Băncii Naționale a României nr. 23/1996 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Începând cu data de 1 aprilie 1997 (data extrasului de cont) se abrogă pct. 13 din Circulara Băncii Naționale a României nr. 11/1995, iar societățile bancare autorizate de Banca Națională a României vor vira din proprie inițiativă la Banca Națională a României, pe adresa contului curent al Casei de Economii și Consemnațiuni, soldul contului de corespondent pe care îl au cu Casa de Economii și Consemnațiuni.“

2. Sucursala municipiului București a Băncii Naționale a României poate menține deschise conturile curente ale

sucursalelor de sectoare ale Băncii Comerciale Române — S.A. până la data de 1 aprilie 1997.

3. Până la data de 1 februarie 1997, Casa de Economii și Consemnațiuni și Banca Comercială Română — S.A. vor prezenta Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României, în vederea analizei și aprobării, planuri de măsuri pentru adaptarea în totalitate, până la data de 31 decembrie 1997, a activității lor de plăți și decontări la reglementările în acest domeniu ale băncii centrale.

4. Cu data prezentei circulare își încetează aplicabilitatea orice altă dispoziție contrară.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 20 decembrie 1996.
Nr. 36.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ
privind stabilirea cuantumului garanțiilor societăților bancare
participante la decontarea finală a operațiunilor cu valori mobiliare

În conformitate cu prevederile art. 14.3 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 8/1996 privind regimul de decontare specială și autorizarea caselor de compensații interbancare, Banca Națională a României

stabilește că, pentru luna ianuarie a anului 1997, nivelul minim al garanțiilor pe care societățile bancare participante trebuie să le constituie sub forma titlurilor de stat și/sau depozitelor interbancare este de 200 milioane lei.

GUVERNATOR,
PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE AL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 20 decembrie 1996.

Nr. 36

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind modificarea taxei oficiale a scontului începând cu data de 1 ianuarie 1997**

Având în vedere evoluțiile macroeconomice și monetare recente, Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României stabilește modificarea taxei oficiale a scontului de la 35% la 50% începând cu data de 1 ianuarie 1997. Celelalte rate ale dobânzii, precum și modul de calcul și de operare a dobânzilor rămân neschimbate.

GUVERNATOR,
PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE AL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 27 decembrie 1996.
Nr. 38.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind modificarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 3/1995
privind condițiile și modul de efectuare a refinanțării societăților bancare
de către Banca Națională a României**

În temeiul art. 2 din Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară, se modifică articolul 30 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 3/1995 privind condițiile și modul de efectuare a refinanțării societăților bancare de către Banca Națională a României, care va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — Prevederile privind garantarea creditelor de refinanțare se aplică integral de la data de 1 ianuarie 1997. Până la această dată, garantarea se va realiza parțial, în cote procentuale stabilite periodic de Banca Națională a României — distinct pentru fiecare instrument

de refinanțare — și anunțate cu cel puțin 15 zile înainte de începerea perioadei de aplicare.

Până la data de 31 ianuarie 1997, la solicitarea societăților bancare, garantarea creditelor de refinanțare poate fi făcută și cu soldul disponibilităților în valută păstrate ca rezerve obligatorii la Banca Națională a României. Se vor accepta drept garanție și obligațiunile de tezaur exprimate în dolari S.U.A. cu dobândă seria VAL 1-1996, până la scadența acestora, respectiv 7 august 1997.”

Celelalte prevederi ale Regulamentului nr. 3/1995 rămân neschimbate.

Prezenta circulară intră în vigoare la data de 27 decembrie 1996.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 27 decembrie 1996.
Nr. 39.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

privind lansarea unei emisiuni de titluri de stat seria 1997 N1

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, republicată,
în baza prevederilor art. 18 din Legea bugetului de stat pe anul 1996 nr. 29/1996, ale art. 7 din Legea
nr. 91/1993 privind datoria publică și ale Convenției nr. 20.169/1994, încheiată între Ministerul Finanțelor și Banca
Națională a României,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă lansarea unei emisiuni de titluri de stat, numite *certIFICATE DE TREZORERIE CU DOBÂNDĂ*, seria 1997 N1, destinat finanțării deficitului bugetar, în valoare nominală totală de 1.000.000.000.000 lei.

Valoarea nominală poate fi majorată în funcție de necesitățile de finanțare a deficitului bugetului de stat.

Art. 2. — Certificatele de trezorerie cu dobândă sunt puse în vânzare la valoarea nominală (100%), luni, 20 ianuarie 1997.

Art. 3. — Scadența certificatelor de trezorerie cu dobândă seria 1997 N1 este la 91 de zile, respectiv luni, 21 aprilie 1997.

Art. 4. — Dobânda a cărei rată se va situa la nivelul ratei medii a dobânzii la creditele de licitație ale Băncii Naționale a României, stabilită și comunicată de aceasta pentru întreaga perioadă de deținere a împrumutului de către Ministerul Finanțelor, se va plăti în termen de 5 zile lucrătoare de la data scadenței împrumutului și se va determina după formula:

$$D = \frac{K \times i \times \text{nr. de zile până la scadență}}{360},$$

în care:

D = valoarea dobânzii;

K = valoarea nominală totală;

i = rata medie a dobânzii la creditele de licitație, comunicată de Banca Națională a României.

Art. 5. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu dobândă este de 10.000.000 lei.

Art. 6. — Lansarea emisiunii de titluri de stat se face prin subscripție publică, certificatele de trezorerie cu

dobândă putând fi cumpărate de societăți bancare din România, în nume propriu și/sau în numele clienților lor, persoane juridice.

Cererile de subscriere se depun la Banca Națională a României până cel mai târziu cu două zile înainte de data vânzării, până la ora 12,00 a respectivei zile.

După închiderea subscrierii, Banca Națională a României îi va informa pe participanți, în cel mai scurt timp, asupra acceptării sau neacceptării, totale sau parțiale, a cererilor depuse.

Art. 7. — Plata certificatelor de trezorerie cu dobândă subscribe se va face la data emisiunii, prin debitarea contului cumpărătorului, deschis la Banca Națională a României, cu suma reprezentând valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă cumpărate.

Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu dobândă se va face la data scadenței, prin creditarea contului deținătorului cu suma reprezentând valoarea nominală.

Art. 8. — Lansarea emisiunilor de titluri de stat se efectuează prin Banca Națională a României, care acționează în calitate de agent al statului, de plată, înregistrare și transfer.

Art. 9. — Certificatele de trezorerie cu dobândă nu se emit în formă fizică. Proprietatea asupra acestora va fi înregistrată la Banca Națională a României, iar orice schimbare a titularului dreptului de proprietate va fi anunțată acesteia în conformitate cu procedura stabilită.

Art. 10. — Prezenta emisiune nu beneficiază de facilități fiscale.

Art. 11. — Direcția generală creanțe și angajamente interne și externe ale statului din Ministerul Finanțelor va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Nicolae Constantinescu,
secretar de stat

București, 6 ianuarie 1997.

Nr. 6.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 335.01.11/4028